Poznań, dnia 15 czerwca 1929 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 24

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

280.

ROZPORZĄDZENIE MAGISTRATU STOŁ. M. POZNANIA

z dnia 4 czerwca 1929 r.

w sprawie cen maksymalnych za czynności publicznych posłańców i tragarzy w mieście Poznaniu.

Na podstawie art. 43, 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wydaje Magistrat stoł. m. Poznania, jako władza przemysłowa I. Instancji, następujące rozporządzenie, po wysłuchaniu opinji Rady Miejskiej oraz Izby Przemysłowo-Handlowej.

§ 1.

Ustanawia się następujące ceny maksymalne za czynności publicznych posłańców i tragarzy w mieście Poznaniu:

I. Listy lub paczki.

Doręczenie listu lub drobnej paczki:
a) w obrębie starego miasta . . . 0,50 zł
b) do Jeżyc, Łazarza, Wildy, Środki 1,00 „
c) do Rataj, Starołęki, Dębca, Głównej, Winiar, Naramowic, Komandorji . . . . 1,50 „

Za doręczenie odpowiedzi dolicza się do powyższych kwot 0,50 zł.

Za większe paczki wagi do 12,5 kg dolicza się do powyższych kwot 0,50 zł.

II. Bagaż wózkowy.

Dostawa bagażu wózkiem, wagi ponad 12,5 kg do 50 kg:
a) w obrębie starego miasta . . 2,00 zł
b) do Jeżyc, Łazarza, Wildy, Środki . . . . 3,00 „
c) do Rataj, Starołęki, Dębca, Głównej, Winiar, Naramowic, Komandorji . . . . 4,00 „

Za bagaż wózkowy wagi ponad 50 kg dolicza się do powyższych kwot od każdych dalszych 50 kg 0,50 zł.

III. Obsługa podróżujących itp.

a) za obnoszenie bagażu za jedną godzinę . . . . 1,50 zł
b) za obnoszenie bagażu przy pomocy wózka za jedną godzinę . 2,00 „

§ 2.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat. Władza Przemysłowa I. Instancji:
(—) Ratajski. (—) Czasz.

281.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU

z dnia 6 czerwca 1929 r.

w sprawie utworzenia powiatu szczuczyńskiego.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26-go kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 307) utworzony został powiat szczuczyński, w Województwie Nowogrodzkiem, w skład którego wchodzą z powiatu lidzkiego gminy: Dziembrów, Lebioda, Nowy Dwór, Orla, Ostryna, Różanka, Sobakińce, Szczuczyn, Wasiliszki, Zołudek oraz z powiatu grodzieńskiego gmina Kamionka.

W związku z powyższem powiadamiam, że urzędowanie Starostwa powiatowego w Szczuczynie rozpoczęło się z dniem 1-go czerwca 1929 r.

Za Wojewodę: (—) Dr. Kurowski,
w z. Naczelnika Wydziału Ogólnego.

282.

OKÓLNIK NR. 18 WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 28 maja 1929 r.

w sprawie środków prawnych przeciwko zarządzeniom policyjnym.

Do
Wszystkich Panów Starostów,
Panów Prezydentów miast wydzielonych.

Art. 101 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 roku (Dz. U. Rz. P. Nr. 11, poz. 86) podtrzymał na obszarze Województw Poznańskiego i Pomorskiego przepisy prawne, które uprawniają do wyboru środków prawnych w postępowaniu spornem lub jakiemkolwiek innem.

Zatem tem samem również i po 8-mym marcu 1928 r. obowiązują środki prawne przeciwko zarządzeniom policyjnym, unormowane §§ 127, 128 i następnemi ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30-go lipca 1883 roku.

Z dniem 1-go lipca 1928 r. weszło w życie Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem. W myśl

art. 82 tegoż rozporządzenia od decyzji głównej, wydanej w pierwszej instancji, służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji i przytem bezpośrednio wyższej.

Postanowienia więc § 127 i następnych ustawy z dnia 30-go lipca 1883 roku uległy zmianie, gdyż od decyzyj zapadłych w instancjach odwoławczych niema już dalszego środka prawnego. Przyczem podkreślić należy, że rozporządzenie o postępowaniu administracyjnem obejmuje szerszy zakres działów administracji, niż obowiązująca przed niem ustawa z dnia 1-go sierpnia 1923 r. w sprawie środków prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 712), która regulowała tylko postępowanie władz administracji politycznej (wojewodów, starostów, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych), uznawała więc tylko te władze jako instancje.

Obecnie, t. j. od 1-go lipca natomiast uważać należy, że formalnie przeciwko zarządzeniom policyjnym przysługuje zgodnie z art. 82 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem tylko odwołanie do jednej bezpośrednio wyższej instancji, przyczem instancjami takiemi zgodnie z art. 1 tegoż rozporządzenia są wszystkie władze i urzędy tak administracji państwowej jak i samorządu terytorjalnego i t. d. Jako władze I. instancji należy więc uważać wójtów, burmistrzów, w miastach niewydzielonych (miejscowe władze bezpieczeństwa i porządku publicznego). Postanowienia materjalne zaś co do ustalenia pojęcia „wyższej instancji" stosować należy z § 127 i dalszych powołanej ustawy z dnia 30-go lipca 1883 roku.

Zatem przeciw zarządzeniom policyjnym miejscowych władz bezpieczeństwa i porządku publicznego w powiatach (wójta), albo miasta należącego do powiatu wiejskiego (Borek, Bojanowo), które liczy do 10 000 mieszkańców, służy odtąd tylko odwołanie do wyższej bezpośredniej instancji, to jest do Starosty, który wydaje ostateczną decyzję. — Zgodnie z § 128-a i z uwagi na art. 101 Rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 19-go stycznia 1928 roku służy w tym wypadku w miejsce odwołania również skargą do Wydziału Powiatowego.

§ 127-b natomiast uległ następującej zmianie: przeciw zarządzeniom policyjnym miejscowych władz policyjnych powiatu miejskiego (Poznań, Bydgoszcz), należącego do powiatu wiejskiego miasta z więcej niż 10 000 mieszkańców (Ostrów) albo przeciw zarządzeniom Starosty służy odwołanie do Wojewody. W myśl § 128-b przysługuje w tym ostatnim wypadku, to jest w zakresie postanowień § 127-b, w miejsce odwołania skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Zechcą więc Panowie Starostowie pouczyć odpowiednio miejscowe władze bezpieczeństwa i porządku publicznego. Z powodu uznania tychże bowiem jako instancje, Urząd Wojewódzki zostanie odciążony od znacznej ilości zażaleń, które zostaną rozstrzygnięte ostatecznie przez Panów.

Za Wojewodę: (—) Dr. Graszyński,
Naczelnik Wydziału Administracyjnego.

283.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU
z dnia 27 maja 1929 r.
w sprawie zaginionej pieczęci służbowej sołtysa wsi Przygłów, gminy Łączno.

W miesiącu styczniu rb. sołtys wsi Przygłów, gm. Łączno, pow. piotrkowskiego, zagubił pieczęć urzędową, kauczukową średnicy 33 m/m z napisem w obwodzie: u góry „Powiat Piotrkowski", u dołu „Gmina Łączno", w środku zaś „Sołtys wsi Przygłów".

Pieczęć wyżej opisana została unieważniona.

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi władzom i urzędom badać dokładnie legalność dokumentów, zaopatrzonych podaną pieczęcią.

Za Wojewodę: (—) Czapski,
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

284.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU
z dnia 31 maja 1929 r.
w sprawie zaginionej pieczęci służbowej sołtysa gminy Opoki, powiatu inowrocławskiego.

Dnia 12. III. br., podczas podróży służbowej w Inowrocławiu, sołtys gminy Opoki zagubił urzędową okrągłą pieczęć tej gminy.

Wygląd pieczęci jest następujący: średnica 30 mm., brzeg podwójny, w górnem półkolu mieści się nazwa „Opoki" a w dolnem „Powiat inowrocławski". W środku pieczęci znajduje się napis „Sołectwo", przed i za tym napisem mały kwadrat, zaś nad i poniżej tego napisu pozioma kreska.

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi władzom i urzędom badać dokładnie legalność dokumentów, zaopatrzonych podaną pieczęcią.

Za Wojewodę: (—) Czapski,
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

285.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU
z dnia 31 maja 1929 r.
w sprawie zaginionej pieczęci służbowej gminy Soły, powiatu oszmiańskiego, Województwa Wileńskiego.

Komenda Policji Państwowej pow. będzińskiego nadesłała do Starostwa Powiatowego w Oszmianie znalezioną okrągłą kauczukową pieczęć gminy Soły z napisem pośrodku: „gm. Soły", a w obwódce „z. Wileńska, pow. Oszmiany".

Po sprawdzeniu pieczęć powyższa okazała się sfałszowaną, gdyż właściwa pieczęć tej gminy jest znacznie większa z orłem pośrodku i napisem w obwódce „Urząd Gminy Soły, pow. Oszmiański".

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi władzom i urzędom badać dokładnie legalność dokumentów, zaopatrzonych podaną pieczęcią.

Za Wojewodę: (—) Czapski,
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

286.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU
z dnia 24 maja 1929 r.
w sprawie zarejestrowania w poczet mierniczych przysięgłych.

1. Na mocy art. 1 i 22 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 97, poz. 682) zarejestrowany został w poczet mierniczych przysięgłych p. inż. Edmund Maksymiljan Grabarz z siedzibą biura w Poznaniu przy ulicy Poplińskich 8.

2. Na mocy art. 1 i 6 pkt. b. ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 97, poz. 682) zarejestrowany został w poczet mierniczych przysięgłych p. inż. Józef Romański, z siedzibą biura w Poznaniu przy ul. Grunwaldzkiej nr. 15.

Za Wojewodę: (—) Trawiński,
w z. Dyrektora Robót Publicznych.

287.
OBWIESZCZENIE MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W POZNANIU
z dnia 5 czerwca 1929 r.
dot. cen maksymalnych na wieprzowinę i wołowinę.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 87, poz. 761) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 2 listopada 1928 r. (Pozn. Dz. Woj. nr. 44, poz. 589) oraz rozporządzenia Prezyd. Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się następujące ceny meksymalne za 1 kg. mięsa wieprzowego i wołowego:

a) wieprzowe:

słonina świeża	3,60 zł
sadło	3,60 „
boczek	3,20 „
łeb	1,20 „
osierdzie	2,60 „

b) wołowe:

mostek	3,— zł
grube żebro	3,— „
siekane	3,60 „
łopatka z kością	2,70 „
kark	2,70 „
zrazówka	4,40 „
rozbef	4,— „
polędwica	6,— „
łój nerkowy	2.— „
kości	0,80 „

Ceny na inne gatunki mięsa, jak również na mięso skopowe i cielęce i wyroby mięsne pozostają bez zmiany. Wyżej wymienione ceny obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych lub nieujawnienia ich na cenniku, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10 000,— złotych po myśli art. 4 rozporządzenia Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 527); oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których się odnosi czyn przestępczy.

(—) A. Mizgalski,
Dyrektor Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

288.
OBWIESZCZENIE STAROSTY PLESZEWSKIEGO
z dnia 4 czerwca 1929 r.
dot. cen maksymalnych na mięso i jego przetwory.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebo-

wych, mięsa i jego przetworów (Dz. Ustaw Rz. P. nr. 87, poz. 731) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 2 listopada 1928 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki nr. 44, poz. 589) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. Ustaw Rz. P. nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji badania cen ustanawia się na obszarze powiatu pleszewskiego następujące ceny maksymalne na:

Mięso i jego przetwory za 1 kg:

Wołowina od polędwicy . . .	3,60—4,—	zł
wołowina od łopatki	2,80—3,—	„
cielęcina od nerki	2,40—2,60	„
cielęcina od mostku	2,20—2,40	„
wieprzowina od polędwicy (karmonada)	3,00—3,20	„
wieprzowina, boczek niewędzony	3,00—3,20	„
skopowina (cumber)	2,80—3,00	„
smalec wieprzowy	4,80	„
kiełbasa polska	3,60—4,00	„
kiełbasa krakowska	4,00—4,40	„
wątrobianka	3,20—3,60	„
salseson ozorowy	3,40—3,60	„
salseson zwyczajny	3,20—3,40	„
szynka gotowana	5,60—5,80	„
słonina świeża	3,60—3,80	„
słonina wędzona	4.40	„
kiszka z bułek	1,20—1,40	„
kiszka z kaszy (dobra)	1,20	„
kiszka z kaszy (najlepsza) . . .	1,40	„

Powyższe ceny maksymalne obowiązują z dniem 5 czerwca 1929 r. Obowiązują one nietylko składy rzeźnickie, ale również bez wyjątku wszystkie inne przedsiębiorstwa, prowadzące wędliny i wyroby mięsne a mianowicie: składy delikatesów, artykułów spożywczych itd. Obniżenie cen winno nastąpić natychmiast po obniżeniu cen za bydło. Winni pobierania lub żądania cen wyższych od cen wyżej podanych lub nieujawnienia ich na cennikach, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 3.000 złotych. Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Wieczorek.

289.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO W STRZELNIE

z dnia 2 maja 1929 r.

dot. cen maksymalnych na chleb.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 87, poz. 761) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 2 listopada 1928 r. (Pozn. Dz. Woj. nr. 44, poz. 589) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1927 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się co następuje:

Cena maksymalna chleba żytniego reguluje się automatycznie, a mianowicie 1 kg. chleba powinien kosztować najwyżej 2 grosze ponad 1 kg. mąki żytniej typu rządowego, według notowań Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanej lub nieujawnienia jej na cenniku, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 3.000 złotych po myśli art. 4 rozporządzenia Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 527). Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Powyższe wchodzi w życie od dnia następnego po ogłoszeniu i obowiązuje na całym obszarze powiatu strzelińskiego.

Jednocześnie uchylam obwieszczenie moje z dnia 19 kwietnia 1929 r. w sprawie ceny chleba, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 4 maja 1929 r. — (Nr. 18/29 poz. 217).

Starosta Powiatowy: w z. (—) Boesche, asesor.

290.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO W POZNANIU

z dnia 12 czerwca 1929 r.

w sprawie remontu drogi państwowej Ostrów—Poznań Nr. 16/3.

Zarząd Drogowy Powiatu Poznańskiego uruchomi roboty około odnowienia powłoki tłuczniowej na drodze państwowej Ostrów—Poznań Nr. 16/3 w odcinku Franowo-Krzesinki od km. 16,0 do 16,530. Wykonywanie robót przypuszczalnie trwać będzie od 13 do 22 czerwca 1929 r. włącznie.

Podając powyższe do publicznej wiadomości nadmienia się, że ruch kołowy, który na wspomnianym odcinku winien w podanym wyżej czasokresie odbywać się na latówce, będzie nieco utrudniony.

Starosta Powiatowy: (—) Kłos.

291.

OGŁOSZENIE STAROSTY JAROCIŃSKIEGO

z dnia 3 czerwca 1929 r.

w sprawie postępowania odszkodowania za grunt p. Walentyny Boruckiej w Jarocinie.

Na podstawie § 25 ustawy wywłaszczeniowej z dnia 11 czerwca 1874 r. (Zb. Ust. Pr. str. 371) wyznaczam w celu ustalenia odszkodowania za 0,54.47 ha gruntu z nieruchomości ks. wiecz. Jarocin, tom XIX wykaz liczba 685, parcele 713/50 i 714/51, własność Walentyny Boruckiej z Jarocina, zajęte pod rozbudowę torów łącznikowych przy stacji kolejowej Jarocin — ustną rozprawę

na dzień 3-go lipca 1929 r. o godzinie 11-tej

w sali posiedzeń Starostwa w Jarocinie, pokój 6-ty.

Stosownie do § 25 ustęp 4 powołanej ustawy, wzywam wszystkich interesowanych do stawienia się na powyższy termin, z tem zastrzeżeniem, że w razie niestawienia się zapozwanych, odszkodowanie ustanowione i wypłacenie lub zdeponowanie kwoty wynagrodzenia zarządzone będzie bez ich udziału.

Komisarz dla przeprowadzenia rozprawy odszkodowawczej:
(—) Modelski, starosta powiatowy.

292.

KOMUNIKAT WÓJTA W PIĄTKOWIE

z dnia 12 czerwca 1929 r.

w sprawie otwarcia dla publicznego ruchu komunikacyjnego drogi Poznań—Biedrusko.

Powołując się na komunikat mój z dnia 31 maja 1929 r. (Pozn. Dziennik Wojew. Nr. 23, poz. 278), oznajmiam, że droga poforteczna Poznań—Biedrusko została z dniem dzisiejszym dla publicznego ruchu komunikacyjnego otwarta.

Wójt: (—) Ciężki.

293.

KOMUNIKAT WÓJTA OBWODU GNIEWKOWO

z dnia 4 czerwca 1929 r.

w sprawie zamknięcia drogi publicznej w gminie Jarki, powiecie inowrocławskim.

Stosownie do postanowienia § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zb. ust. pr. str. 237) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Dzienniku Wojewódzkim zamykam aż do odwołania drogę publiczną w gminie Jarki, prowadzącą przez „Zieloną Strugę", z powodu wadliwego stanu mostu na „Zielonej Strudze".

Wójt obwodu Gniewkowo,
jako władza policyjno-drogowa:
(—) Barczak Leon.

294.

RUCH SŁUŻBOWY

a) Resort Ministerstwa Skarbu

Przyjęci:

Dołżyk Feliks — w charakterze kontraktowego urzędnika z wynagrodzeniu według VII grupy uposażenia do urzędu celnego w Poznaniu z dniem 1. V. 29.

Grześkowiak Franciszka — w charakterze kontraktowej rewidentki z wynagrodzeniem XVI grupy uposażenia do urzędu celnego w Rawiczu z dniem 1. V. 29.

Garstka Bronisława — w charakterze kontraktowej rewidentki z wynagrodzeniem według XVI grupy uposażenia do urzędu celnego w Czarnkowie z dniem 6. V. 29.

Lenard Tadeusz — w charakterze praktykanta celnego w XI st. sł. do urzędu celnego w Lesznie od 16. V. 29.

Rychlewicz Bronisław — w charakterze praktykanta w XI st. sł. do urzędu celnego w Zbąszyniu od 16. V. 29.

Przeniesiony:

Daniszewski Leopold, referendarz w VII st. sł. z Dyrekcji Ceł we Lwowie do Dyrekcji Ceł w Poznaniu od 29. IV. 1929 r.

Zmarł:

Wawrzyniak Marcin, inspektor celny w VIII st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu, dnia 19. V. 1929 r.

b) Ministerstwo Rolnictwa
w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy na obszarze Województwa Poznańskiego w miesiącach kwietniu i maju 1929 r.

Przyjęci:

Eysymontt Witold — w charakterze kontraktowego inspektora budownictwa w VI st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy z dniem 27. IV. 1929 r.

Guszalewicz Stefan — w charakterze prowizorycznego referedarza prawnego w VII st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy z dniem 7. V. 1929 r.

Przeniesieni:

Romanowski Stanisław — prowizoryczny adjunkt leśny w VIII st. sł. z nadleśnictwa War-

lubie do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i stosunku służbowym z dniem 3. IV. 1929 r.

Woźniak Ignacy — praktykant techniczno-leśny w X st. sł. z Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy do nadleśnictwa Rytel w dotychczasowym charakterze służbowym z dn. 14. V. 1929 r.

Barzyk Adolf — praktykant techniczno-leśny w X st. sł. z Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy do nadleśnictwa Chocimski młyn z dniem 14. V. 1929 r. w dotychczasowym charakterze służbowym.

Czerny Henryk — prowizoryczny podleśniczy w XII st. sł. z nadleśnictwa Nakło do nadleśnictwa Gołąbek w dotychczasowym charakterze i stosunku służbowym z dniem 1. V. 29 r.

Poniński Wiktor — prowizoryczny technik leśny w IX st. sł. z Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach — do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i stosunku służbowym z dniem 1. VI. 1929 r.

Ruszkiewicz Michał — prowizoryczny asystent mierniczy w IX st. sł. z Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy do Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach z dn. 21. V. 29 r.

Młynarczyk Franciszek — kontraktowy gajowy w XVII gr. z nadleśnictwa Lutówko do nadleśnictwa Runowo — z dniem 1. V. 1929 r. w dotychczasowym charakterze i stosunku służbowym.

Zwolnieni:

Wlazło Józef — praktykant leśny w XII st. sł. w nadleśnictwie Stronno z dniem 22. IV. 1929 r. na własną prośbę.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Komunikat pocztowy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w agencjach pocztowych: Dubica, pow. Brześć n. Bugiem, Sieciechów, pow. Kozienice, Jakubowice, pow. Opatów, Walówka, pow. Nowogródek, Jabłonna Lacka, pow. Sokołów, Kompina, pow. Łowicz, Śmiłowice, pow. Włocławek, Lipniki, pow. Kolno, Ropa, pow. Gorlice, Kisorycze, pow. Sarny, Tarnowica Leśna, pow. Nadwórna, Poczapów, pow. Nowogródek, Góra Św. Małgorzaty, pow. Łęczyca, Domażyr, pow. Gródek Jagielloński, Mieżany, pow. Brasław i Dżuryn, pow. Czortków; służbę telefoniczną zaprowadzono w urzędzie poczt. w Jaworzu, pow. Bielsko.

Zmiana statutu Komunalnego Związku Kredytowego w Poznaniu.

Na podstawie par. 9 ustawy o związkach celowych z dn. 19 lipca 1911 r. (Zb. Ust. prusk. str. 115) i Art. 47 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o związkach międzykomunalnych z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39, poz. 386) zatwierdza się uchwałę Sejmiku Komunalnego Związku Kredytowego z dnia 14 września 1928 r. dotyczącej zmiany par. 11, 35 i 78 ust. 4 Statutu Związku zgodnie z wymogami Art. 14, 53 i 66 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o prawie bankowem z dnia 17 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321). Obecne brzmienie §§ 11, 35 i 78 ust. 4 statutu Związku:

§ 11.

Władzami Związku są:

a) Sejmik Związku,

b) Wydział Związku (Rada Komunalnego Banku Kredytowego (§ 33),

c) Prezes Związku.

Organem wykonawczym Komunalnego Banku Kredytowego jest Dyrekcja (§ 36).

Organem kontrolnym jest Komisja Rewizyjna.

§ 35.

Kapitał zakładowy Banku, utworzony z nadzwyczajnych wpłat członków Związku albo ich kas oszczędności, wynosi 3 000 000 złotych, podzielonych na 30 000 udziałów po 100 zł. Połowa kapitału zakładowego (1 500 000 zł) wpłaconą być winna do końca 1928 r. Terminy wpłaty dalszych 1 500 000 zł ustali Rada Banku (Wydział Związku).

Wpłat na kapitał zakładowy dokonują członkowie w zasadzie w tym samym stosunku, w jakim obowiązani są do płacenia składek w myśl § 8, przyczem każde rozpoczęte 500 zł katastralnego wymiaru podatku gruntowego i budynkowego uprawnia i obowiązuje do posiadania 2 udziałów po 100 zł. Subskrybowanie dalszych dobrowolnych udziałów jest dozwolone.

Przypadającą na poszczególnych członków ilość udziałów mogą przejąć w całości lub w części ich kasy oszczędności.

§ 78 ustęp 4.

Odpis rachunków i sprawozdania Zarządu Banku otrzymują wszyscy członkowie Związku najpóźniej 14 dni przed zebraniem Zwyczajnego Sejmiku Związku. Bilans Banku winien być ogłoszony w Monitorze Polskim oraz w urzędowym organie Związku „Czasopiśmie Kas Oszczędności".

Komunalny Związek Kredytowy w Poznaniu,
l. dz. 154/29 Zw.

Dodatek Nr. 16 do statutu Powiatowej Kasy Chorych w Jarocinie.

Rada Kasy uchwaliła na posiedzeniu swem w dniu 7 kwietnia 1929 roku jednogłośnie następującą zmianę § 106 statutu.

§ 106 brzmi:

Członkowie Zarządu Kasy sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy. Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkom Zarządu Kasa daje jednak odszkodowanie za poświęcony czas sprawom Kasy według następujących norm:

a) zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży,

b) zwrot faktycznie utraconego zarobku z tem, że wysokość odszkodowania za czas poświęcony sprawom Kasy nie może przekraczać dla członków miejscowych i zamiejscowych 7,50 zł (słownie siedem złotych 50 groszy).

Normy te stosowane będą również do członków Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Wysokość odszkodowania dla członków Rady za wydatki połączone z udziałem ich w zebraniach Rady, ustanawia Rada Kasy.

Jarocin, dnia 27 kwietnia 1929 r.

Zarząd:
(Podpisy nieczytelne.)
Dyrektor Kasy. Przewodniczący Zarządu.

* * *

Zatwierdza się na mocy art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Dodatek obowiązuje od dnia zatwierdzenia.

Poznań, dnia 29 maja 1929 r.

L. dz. OK. 3829/29.

Urząd Ubezpieczeń:
Dyrektor: (—) Baranowski.

Dodatek Nr. 5 do statutu Powiatowej Kasy Chorych w Poznaniu.

Rada Powiatowej Kasy Chorych w Poznaniu na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1929 r. uchwaliła zmianę niektórych §§ statutu Kasy, które otrzymują następujące brzmienie:

§ 2.

Kasa Chorych powiatu poznańskiego nosi nazwę: „Kasa Chorych powiatu poznańskiego", ma siedzibę w Poznaniu i rozciąga swą działalność na okręg administracyjny powiatu poznańskiego.

§ 80.

Prowadzenie rachunkowości i układanie sprawozdań rocznych odbywa się według przepisów ustalonych przez Urząd Ubezpieczeń.

Rok rachunkowy kończy się 31 grudnia każdego roku i z dniem tym winno nastąpić zamknięcie ksiąg, oraz sporządzenie zamknięcia rachunkowego i bilansu Kasy.

Najpóźniej do dnia 20-go grudnia każdego roku Zarząd obowiązany jest ustalić budżet na następny rok rachunkowy.

Najpóźniej do 1-go kwietnia każdego roku Zarząd Kasy przedkłada Komisji Rewizyjnej zamknięcie rachunkowe i bilans z odnośnemi dowodami i wykazami, a Komisja Rewizyjna po zbadaniu ich przedstawia je wraz z wnioskiem Radzie do zatwierdzenia najpóźniej do 10-go kwietnia każdego roku.

Po zatwierdzeniu przez Radę Kasy należy bezzwłocznie przedłożyć władzy nadzorczej zamknięcie rachunkowe i bilans wraz z wykazami statystycznemi, sporządzonemi według przepisanych urzędownie formularzy do dnia 15-go kwietnia każdego roku.

Członkom Kasy i pracodawcom członków, podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia, należy umożliwić przejrzenie wykazów rachunkowych.

§ 106.

Członkowie Zarządu Kasy sprawują swój urząd bezpłatnie, jako urząd honorowy. Nie mogą być oni jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy. Członkom Zarządu Kasa daje jednak odszkodowanie za czas poświęcony sprawom Kasy według następujących norm:

a) zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży, oraz djety przewidziane dla urzędników państwowych VI kategorji ściśle w tych wypadkach, w których odnośne ustawodawstwo djety te urzędnikom państwowym przyznaje,

b) zwrot faktycznie utraconego zarobku z tem, że wysokość odszkodowania za czas poświęcony sprawom Kasy nie może przenosić każdorazowo zł 5,—. Normy te stosowane będą również dla członków Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Wysokość odszkodowania dla członków Rady Kasy za wydatki połączone z udziałem ich w zebraniach Rady, ustanawia Rada Kasy.

§ 111.

Ustęp I i II bez zmian, ustęp III jak niżej.

Wszelkie pisma i dokumenty uzasadniające zobowiązania Kasy, jako też uchwały Zarządu będą zaopatrzone podpisem przewodniczącego,

lub jego zastępcy i dyrektora, oraz pieczątką z napisem: „Kasa Chorych powiatu poznańskiego" — inne pisma podpisuje dyrektor. Orzeczenia Zarządu Kasy, wydawane po myśli postanowień § 17 niniejszego statutu, podpisuje dyrektor.

Zlecenie wypłat (asygnaty kasowe) podpisują:

a) przewodniczący Zarządu i dyrektor — wszystkie zlecenia, dotyczące wypłat dla personelu Kasy oraz wydatków rzeczowych, o ile odnośny wydatek w zakupie jest wyższy od zł 150,
b) dwaj urzędnicy — zlecenia dotyczące wypłat zasiłków przewidzianych ustawą, dokonywanych bez specjalnej uchwały Zarządu lub decyzji dyrektora,
c) dyrektor wraz z jednym z urzędników — wszystkie zlecenia, dotyczące wydatków rzeczowych nie przenoszących zł 150.— w znaczeniu punktu **a)**, oraz inne nie objęte postanowieniami punktu **a)** i **b)**.

Poznań, dnia 12 kwietnia 1929 r.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Poznaniu:

(—) J. Rączkowski, przewodniczący. (—) Wł. Żakowski, dyrektor.

* * *

Zatwierdza się na mocy art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby za wyjątkiem § 2. W § 111 wstawia się zamiast słów „Kasa chorych powiatu poznańskiego" słowa „Powiatowa Kasa Chorych w Poznaniu". Dodatek obowiązuje od dnia zatwierdzenia.

Poznań, dnia 10 czerwca 1929 r.
L. dz. OK. 4122/29.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń.
Dyrektor: w z. (—) Szulc.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Szamotulskiego.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Szamotulskiego" zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Szamotułach przez związek komunalny powiatowy szamotulski (Sejmik Powiatowy).

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar Powiatu Szamotulskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Szamotulskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Szamotulskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny Powiatowy (Sejmik Powiatowy) jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 60 000 zł tytułem dotacji bezzwrotnej z funduszów Powiatowej Kasy Oszczędności.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 7 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; conajmniej połowa członków musi być wybrana z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 3 członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzeganą być musi zasada, by w składzie

Rady każdocześnie istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z 3-ch członków, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem zarządu jest każdorazowy Starosta Powiatowy. Członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy.

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich żobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokólarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejne lub 5 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 5 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 3 obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Naczelnik Zarządu. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste Nacz. Zarząd. lub gdy wymieniony zrzeknie się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez dwóch członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych.

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym

zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

a) naruszają obowiązujące przepisy lub

b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośredniem zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur względnie dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Prezes, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawozdanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów

zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności" i w „Gazecie Szamotulskiej".

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;
e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z któ-

rych powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odse-

tek dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kas (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie

prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;
b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem. że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy, przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;
b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;
c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;
b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;
c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku

Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubepieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe), przyczem udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, noto-

wane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym związku poręczającego, a w braku tegoż w Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Wydziału Powiatowego w Szamotułach w dniu 20 grudnia 1928 r.

Wydział Powiatowy:
(—) Nitosławski, (—) Gwizdał, (—) Adamski, (—) Grabarek, (—) Wł. Spychała, (—) Łubieński.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Sejmiku Powiatowego w Szamotułach w dniu 31 grudnia 1928 r.

Szamotuły, dnia 31 grudnia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Nitosławski.

* * *

Uchwalono Statut K. K. O. powiatu Szamotulskiego przez Izbę Wojewódzką w Poznaniu na posiedzeniu dnia 16 stycznia 1929 r. L. dz. 435/29. III.

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szamotuły, dnia 27 maja 1929 r.

(—) Jan Nitosławski.

Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz powiatowego związku komunalnego powiatu gnieźnieńskiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 32 z roku 1921) Sejmik Powiatowy na posiedzeniu w dniu 22 lutego 1929 r. uchwalił niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych na budowę i utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1929/30 na utrzymanie dróg w kwocie 275.537,— zł i na budowę dróg w kwocie 54.575,— zł pomniejszona o kwotę 155.212,— zł stanowiąca dotację (ze Skarbu Państwa i Starostwa Krajowego oraz dopłatę powiatu) oraz o kwotę 9.900,— zł, osiągniętą z dodatkowych dopłat, podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. państwowego dodatku do podatku gruntowego,
2. państwowego podatku przemysłowego, uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych,
3. państwowego podatku od nieruchomości.

Opłata ta wynosi:

a) 60% zasadniczego podatku pod 1) czyli kwotę	151.800 zł
b) 12% zasadniczego podatku pod 2) czyli kwotę	3.100 „
c) 40% zasadniczego podatku pod 3) czyli kwotę	10.100 „
	165.000 zł

§ 2.

Rozkładu dokonywa zarząd związku komunalnego, przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem. Opłatę uiścić należy w dwóch równych ratach półrocznych: w miesiącu kwietniu, tudzież w czasie między 15 października, a 15 listopada 1929 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w § 14 ustęp 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Dz. U. pr. str. 159), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty w terminie przewidzianym w § 3 niniejszego statutu.

Nieuiszczenie opłaty w właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 5.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karom porządkowym do wysokości 345,9 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Opłaty specjalne drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państw. podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§ 8.

Zarząd Związku Komunalnego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w Informacjach Urzędowych powiatu gnieźnieńskiego.

Gniezno, dnia 22 lutego 1929 r.

Sejmik Powiatowy.
(—) Słaby, przewodniczący.
(—) Glockzin, (—) Lewandowski,
członkowie Sejmiku.

* * *

Powyższy statut, zatwierdzony zarządzeniem p. Wojewody Poznańskiego z dnia 9 kwietnia 1929 r. l. dz. 2240/29 III., podaję do powszechnej wiadomości.

Gniezno, dnia 4 czerwca 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Słaby.

Przetarg na budowę bulwaru.

Państwowa Inspekcja Dróg Wodnych w Bydgoszczy (ul. Nad Portem nr. 1) ogłasza przetarg na odbudowę bulwaru na rz. Brdzie w przestrzeni wybrzeża, należącego do Skarbu Państwa między mostem Gdańskim a Portowym-Jagiellońskim w Bydgoszczy.

Bulwar ma być wykonany w pobliżu mostu Gdańskiego w długości 55 m. z żelbetu, lub kamienia na fundamencie betonowym i palach, na przestrzeni zaś dalszej w długości 120 mb. jako palisada z drzewa, lub też ze żelaznej ścianki.

Do przetargu mogą stanąć wyłącznie firmy, pracujące w dziale inżynierji wodnej.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Przetarg na odbudowę bulwaru" wraz z projektem bulwaru, opisem technicznym, oraz szczegółowym kosztorysem, należy składać najpóźniej do dnia 2 lipca br. godziny 12-ej, w którym to terminie nastąpi otwarcie ofert w obecności ewent. przybyłych oferentów.

Oferta winna zawierać klauzulę, że oferent poddaje się bez zastrzeżeń znanym mu warunkom przetargu, tudzież — jako załącznik — poświadczenie złożenia w Kasie Skarbowej w Poznaniu lub Bydgoszczy wadjum w wysokości 3% oferowanej sumy.

Trzy projekty bulwaru, wyróżniające się zdaniem Inspekcji Dróg Wodnych pod względem technicznym, zostaną wynagrodzone kwotą 400, 250 i 150 zł.

Oferent, odmawiający podpisania umowy w oznaczonym terminie, lub nie stawający w tym terminie — traci wadjum na rzecz Skarbu Państwa.

Inspekcja Dróg Wodnych zastrzega sobie:

1. swobodny wybór oferenta, przedstawiającego warunki najkorzystniejszego wykonania pod względem technicznym,
2. oddanie budowy bulwaru tylko przy moście Gdańskim;
3. nie przyjęcie żadnej oferty, względnie projektu.

Bliższe warunki przetargu wraz z planem sytuacyjnym, fotografją miejsca budowy i przekrojami istniejącego brzegu można otrzymać w pokoju nr. 1 lub 5 tutejszego Urzędu za zwrotem kosztów kancelaryjnych w wysokości 10 zł.

Bydgoszcz, dnia 1 czerwca 1929 r.

Państwowa Inspekcja Dróg Wodnych
w Bydgoszczy.
Kierownik: (—) Inż. Tychoniewicz.

Przetarg publiczny.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Poznaniu ogłasza przetarg publiczny na przebudowę garażu, należącego dawniej do byłego „Sanatorjum" w Puszczykowie, na dom mieszkalny.

Ogólne i szczegółowe warunki budowy oraz plany są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale budowlanym Dyrekcji Lasów Państwowych (ul. Gołębia 1a, pokój 54), gdzie też można otrzymać formularze kosztorysów ofertowych.

Oferty z napisem: „Oferta na przebudowę garażu w Puszczykowie" mają być złożone w wymienionej Dyrekcji do dnia 20 czerwca br.

godziny 12-tej, przyczem każdy oferent obowiązany jest dołączyć do oferty pokwitowanie na złożone w Kasie Skarbowej w Poznaniu wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy, oraz oświadczenie, że znane mu są ogólne i szczególne warunki budowy dla budowli administracji lasów państwowych.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 20 czerwca 1929 r. o godzinie 12-ej min. 15 w Dyrekcji Lasów Państwowych w obecności ewtl. przybyłych oferentów.

Dyrekcja zastrzega sobie dowolny wybór ofert, wzgl. nieuwzględnienie żadnej z wniesionych ofert, bez podania powodów.

Dyrektor.

Przetarg publiczny na budowę nowej stodoły plebańskiej na probostwie w Tarnowie - Podgórnem, pow. poznański.

Oferty należy złożyć w biurze niżej podpisanego Urzędu do dnia 24 czerwca godz. 11-tej w zapieczętowanej kopercie z odnośnym napisem, przy użyciu wyłącznie podkładek submisyjnych, które Inspekcja wyda za opłatą egzemplarza 6,00 zł i przedłoży rysunki do wglądu.

Oddzielnie należy przedłożyć kwit na złożone wadjum i to 5% od sumy ofertowej, złożone w Kasie Skarbowej w Poznaniu w gmachu Województwa, lub w walorach uznanych złożyć do rąk przewodniczącego komisji przetargowej. Otwarcie ofert nastąpi o godzinie 11-ej min. 15 przez komisję przetargową, która zastrzega sobie wybór oferenta bez podania powodu.

Państwowa Inspekcja Budowlana,
Poznań-Powiat,
ulica Wały Kościuszki nr. 3, II ptr.
pokój nr. 33.

Zagubione dokumenty.

Skradziono licencję na przemysł okrężny nr. 18, wystawioną przez Starostwo w Koźminie na nazwisko Ciachowskiego Walerjana z Borku.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

*

Zaginął dowód tożsamości konia serja A. nr. 820 451 na konia, własność mistrza rzeźnickiego Antoniego Maciejewskiego z Szamotuł. Omawiany dokument zostaje niniejszem unieważniony.

(—) Scholl.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod numerami **1816—1820** podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhaście, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczono do protokółu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

1816

Nieruchomość położona w Inowrocławiu przy ulicy Św. Wojciecha 58, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Inowrocław tom 39, k. 1578, na imię rzeźnika Józefa Jóźwiaka z Inowrocławia, zostanie **dnia 10 października 1929 o godz. 11 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 25. Nieruchomość składająca się z domu mieszkalnego z oficyną, podwórzem i drobniejszych zabudowań, zapisana jest pod nr. 1453 matrykuły podatku gruntowego i pod nr. 1007 księgi podatku budynkowego. Obszar nieruchomości wynosi 6 ar 9 m², roczna wartość użytkowa nieruchomości wynosi 1826 mk., a roczna kwota podatku budynkowego 67,80 mk. Wyciągi z matrykuły podatku gruntowego i księgi podatku budynkowego można przejrzeć w sekretarjacie tutejszego Sądu, pokój Nr. 35. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 30 grudnia 1927 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza

sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Inowrocław, dnia 10 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1817

Nieruchomość położona w Daleszynie, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze wieczystej Daleszyn, tom I, k. 21, na imię rolnika Stanisława Prałata z Daleszyna i żony jego Konstancji, z domu Sobkowiak, zostanie **dnia 23 sierpnia 1929 o godzinie 10 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 7. Opis nieruchomości: Zabudowane podwórze (dom mieszkalny, chlew, stodoła, kuźnia) z ogrodem domowym, rola, łąki, las, o łącznej powierzchni 11,31,80 ha, czysty dochód 23,06 tal., wartość użytkowa podatku budynk. 125 mk., art. 18 matrykuły podatku gruntowego, nr. 19 ks. pod. budynkowego, parcele 63, 65, 66, 213,64, 214,64. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze wieczystej dnia 17. 7. 1928. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te, przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. — Gostyń, dnia 19 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1818

Nieruchomość położona w Lisewie - Kościelnem, pow. Inowrocław, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Lisewo - Kościelne, tom III, k. 69, na imię rolnika Jana Kośmidery i tegoż żony Katarzyny Kośmiderowej, jako współwłaścicieli z mocy małżeńskiej wspólności majątkowej, zostanie **dnia 3 października 1929 o godzinie 11 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25. Nieruchomość składająca się z domu mieszkalnego z podwórzem, stodoły, szopy i 2 chlewów, zapisana jest pod Nr. 11 matrykuły podatku gruntowego i pod Nr. 15 księgi podatku budynkowego, obwodu gminnego Lisewo - Kościelne. Obszar nieruchomości wynosi 15 ha 13 a 05 m², roczna wartość użytkowa nieruchomości wynosi 105 mk., a roczna kwota podatku budynkowego 4,20 m. Mapa nieruchomości oznaczona jest Nr. 5. Wyciągi z matrykuły podatku budynkowego można obejrzeć w sekretarjacie sądowym, pokój Nr. 35. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 26 stycznia 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Inowrocław, dnia 11 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1819

Nieruchomość położona w Perzycach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Perzyce, tom I, wykaz l. 4 i 31, na imię małżonków Piotra i Marjanny Lisów z Perzyc, zostanie **dnia 29 lipca 1929 o godzinie 11 przed południem** w drodze przymusowego przetargu wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25. Nieruchomość składa się z roli, łąki i lasu o obszarze 12 ha 03 a 40 m² — a) domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym, b) stodoły, c) obory, i d) świniarni. Nr. matrykuły podatku gruntowego 20. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 2 maja 1929 r. — Krotoszyn, dnia 3 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1820

Nieruchomość położona w Inowrocławiu przy ulicy Dworcowej Nr. 54 i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze wieczystej Inowrocław, tom 21, wyk. L. 927, na imię Czesława Dzwikowskiego, spedytora, zamieszkałego w Inowrocławiu, zostanie **dnia 20 czerwca 1929 o godzinie 11 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25. Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z podwórzem i budynku gospodarczego o powierzchni 22 a, 44 m², którego roczna wartość użytkowa według księgi podatku domowego Nr. 550 wynosi 3807 mk. Wyciągi z matrykuły podatku gruntowego i księgi podatku domowego można przejrzeć w sekretarjacie Sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze wieczystej dnia 4 marca 1927 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze wieczystej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Inowrocław, dnia 30 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

1821

W sprawie upadłościowej Seweryna Kaczmarka, kupca w Śremie, uchyla się postępowanie z powodu braku masy wystarczającej na zaspokojenie (choćby częściowo) wierzycieli upadłościowych (§ 204 u. u.) — Śrem, dnia 1 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1822

W sprawie odroczenia wypłat w celu zapobieżenia upadłości firmy Jan Waligórski, skład skór i wszelkich przyborów obuwniczych w Wolsztynie, Rynek 13, wyznacza się termin na **dzień 3 lipca 1929 r. o godzinie 10 przedpołudniem** w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr. 8. Zaznacza się, że wierzyciele mogą przybyć na rozprawę celem udzielenia sądowi wyjaśnień. — Wolsztyn, dnia 8 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1823

W sprawie upadłościowej nad majątkiem firmy „Wydawnictwo Wielkopolskie", właśc. Walerjan Fichtner w Bydgoszczy, zwołuje się zebranie wierzycieli celem powzięcia decyzji co do zastanowienia postępowania upadłościowego z braku masy upadłościowej, odpowiedniej kosztom postępowania. — Bydgoszcz, dnia 30 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1824

Co do majątku nad spadkiem po zmarłym lekarzu-dent. Idzim Świtale w Bydgoszczy, wdraża się z dniem dzisiejszym, tj. z dniem 19. 4. 1929 r. o godz. 12 postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianuje się p. Bronisława Świderskiego w Poznaniu, ul. Grottgera 4. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 25. 6. 1929 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień **27 czerwca 1929 r. o godzinie 12,** zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 6 sierpnia 1929 r. o godzinie 12. Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do **dnia 25 czerwca 1929 r.** donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

1825

Co do majątku Firmy Bracia Leitreiter, właściciel Friedrich Leitreiter w Inowrocławiu, ul. Dworcowa, wdraża się z dniem dzisiejszym, tj. z dniem 1 czerwca 1929 r. o godz. 12 postępowanie upadłościowe, ponieważ wierzyciele, Antoni i Czesław Zielińscy z Gniewkowa, którzy uwiarygodnili swoją wierzytelność przeciwko dłużnikowi, jak również jego niewypłacalność, postawili wniosek o otwarcie postępowania upadłościowego, a przeprowadzone po wysłuchaniu dłużniczki, dochodzenia wykazały, że dłużniczka niema możności regulowania swoich zobowiązań. Zarządcą masy upadłościowej mianuje się Wincentego Kołodzieja, zaprzysiężonego rewizora ksiąg handlowych w Inowrocławiu. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do **dnia 20 sierpnia 1929 r.** Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na **dzień 4 lipca 1929 r. o godz. 10 przedpołudniem,** — zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na **dzień 12 września 1929 r. o godz. 10 przedpoł.** Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu, względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do **dnia 25-go lipca 1929 r.** donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Inowrocław, dnia 1 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1826

Co do majątku kupca Mordki Dobreckiego w Kępnie, wdraża się dzisiaj, tj. dnia 3 czerwca 1929 r. o godzinie 12,15 w południe postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianowano p. adwokata Józefa Czodrowskiego w Kępnie. Wierzytelności należy zgłaszać najpóźniej do **dnia 15 lipca 1929 r.** w tutejszym Sądzie. Pierwsze zebranie wierzycieli **dn. 10 lipca 1929 r. o godz. 10 przedpołudniem.** Termin celem zbadania zgłoszonych wierzytelności **dnia 5 sierpnia 1929 r. o godzinie 11 przedpołudniem** w niżej podpisanym Sądzie. Otwarty areszt z obowiązkiem zgłoszenia do dnia 15 lipca 1929 r. — Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1827

Do Sądu Grodzkiego w Krotoszynie wpłynęła skarga kupca Wiktora Jędrzejewskiego z Grudziądza, przeciwko Szczepanowi Urbauterowi o niewiadomem miejscu pobytu z wnioskiem o zasądzenie na zapłatę 433,35 złotych z 10% od 1 lipca 1924 r. Wzywa się Szczepana Urbautera na termin sądowy w dniu 5 września 1929 r. o godzinie 11 przed Sądem Grodzkim w Krotoszynie, pokój 25. — Krotoszyn, dnia 29 maja 1929. Sąd Grodzki.

1828

Żona robotnika, Józefa Beselerowa w Ostrzeszowie, zastąpiona przez adwokata Pawelitzkiego w Ostrowie, wniosła dnia 26 kwietnia 1929 przeciwko rolnikom, małżonkom Piotrowi i Józefie z Tobisiów Cygom, dawniej zamieszkałych w Rogaszycach, obecnie niewiadomego miejsca pobytu, skargę z wnioskami o wyznaczenie terminu do ustnej rozprawy, na którym stawi wniosek. I. Zasądza się pozwanych z nałożeniem kosztów na zapłacenie 1 200 zł z 10% odsetkami od 1-go października 1927 r. II. O uznanie wyroku za tymczasowo wykonalny, za lub bez złożenia rękojmi. Na wskutek powyższej skargi wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na **dzień 1-go października 1929 o godz. 10 przedpołudniem** przed Sądem Okręgowym w Ostrowie, Sala 32, I. p., na który to termin wzywa się pozwanych, by powierzyli swe zastępstwo adwokatowi, dopuszczonemu do wykonywania zawodu adwokackiego w sądach byłej dzielnicy pruskiej. — Ostrów, dnia 31 maja 1929 r. Wydział Cywilny II Sądu Okręgowego. (—) Krzanowski, mp.

1829

Hermann Wrase, rolnik w Sadkach (przez adwokata Tuchołkę w Nakle) postawił wniosek na wywołanie tut. listu hipotecznego z 18 stycznia 1921, odnoszącego się do hipoteki 35.000 mk. z $4^1/_2$% odsetkami od 1 stycznia 1920 z tytułu ceny kupna a zapisanej w dziale III nieruchomości Sadki L. wykazów 123, 125 i 89 na rzecz Augustyna i Charlotty Wrase. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 15 października 1929 r. przed połndniem o godzinie $8^1/_2$** w podpisanym Sądzie (pokój 5) odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi pozbawienie dokumentu mocy. — Nakło, dnia 7 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1830

Dr. Jan Rogalewski z Poznania wniósł o pozbawienie mocy listów hipotecznych dla hipotek zapisanych

w księdze wieczystej Rataje, tom III, lwh. 51, w dziale trzecim pod lb. 5, 6 i 9 na rzecz Kasy Oszczędności, powiatu Poznań Wschód. Posiadaczy listów wzywa się, aby się zgłosili w podpisanym Sądzie, pokój 69, najpóźniej w terminie **dnia 23 października 1929 o godzinie 12** i przedłożyli listy, gdyż w przeciwnym wypadku listy zostaną pozbawione mocy. — Poznań, dnia 22 lutego 1929. Sąd Grodzki.

1831

Gmina miasta Żerkowa postawiła wniosek o unieważnienie zaginionych listów hipotecznych na wpisane w księdze gruntowej Żerków, wyk. L. 104, w Dz. III., a) poz. 5, hipotekę Berty Lewin, 8000 mk. z 5%, b) poz. 6, hipotekę Banku Ludowego w Żerkowie, 20.000 mk. z 5%. Posiadaczy tych dokumentów wzywa się, by zgłosili swoje prawa i przedłożyli dokumenta w podpisanym Sądzie najdalej do **dnia 20 września 1929 o godzinie 9**, gdyż inaczej będą one unieważnione. Sąd Grodzki.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

1832

W tutejszym rejestrze handlowym A, pod Nr. 121, zapisano dzisiaj firmę: Skład obuwia i wypożyczalnia samochodów, Jan Lewandowski, Oborniki, i jako właściciela Jana Lewandowskiego w Obornikach. — Oborniki, dnia 26 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1833

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń Nr. 120 wpisano dzisiaj przy Stowarzyszeniu: Polskie Stowarzyszenie Drobnych Kupców na Rzeczpospolitą Polską w Bydgoszczy, że z zarządu ustąpili: Łukaszewski, Gietke, Wencel, Żakowicz i Adamski, a w ich miejsce wybrano: Wawrzyńca Nowakowskiego, Wojciecha Cecha, Józefa Słowińskiego, Aleksandra Deręgowskiego i Józefa Nadolnego. — Bydgoszcz, dnia 27 marca 1929 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1834

W tutejszym rejestrze majątkowym pod nr. 897 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Wojciech Jahnz, rolnik z Krosina, i żona jego Salomea z domu Kurpioch, kontraktem sądowym z dnia 11 września 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów ustawy cywilnej, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 15 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1835

W tutejszym rejestrze majątkowym pod nr. 898 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Berthold Zellmer, rolnik z Komorzewa, i żona jego Zofja z domu Holste, kontraktem sądowym z dnia 17 maja 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów ustawy cywilnej, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 18 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1836

W tutejszym rejestrze majątkowym pod nr. 896 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Paweł Mathews, rolnik z Dziewczejstrugi, i żona jego Frieda z domu Warnke, kontraktem notarjalnym z dnia 19 października 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów ustawy cywilnej, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 14 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1837

W tutejszym rejestrze majątkowym pod nr. 895 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Artur Alfred Kluth, rolnik z Gościejewa, i żona jego Olga Małgorzata z domu Eilermann, kontraktem notarjalnym z dnia 6 listopada 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów ustawy cywilnej, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 26 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1838

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3528 pod Nr. 3528, że małżonkowie Franciszek Czysty, robotnik, i żona jego Monika z domu Kopras, oboje w Świelugowie, pow. Odolanów zamieszkali, kontraktem z dnia 28 marca 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. Ostrów, dnia 9 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1839

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3527 pod Nr. 3527, że małżonkowie Stanisław Binek, gospodarz, i żona jego Marjanna z domu Nadstawek, oboje w Topoli Wielkiej, pow. Odolanów, kontraktem z dnia 8 kwietnia 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. Ostrów, dnia 9 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1840

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3530 pod Nr. 3530, że małżonkowie górnik Michał Kusicielek i żona tegoż Marjanna z domu Baraniak, oboje w Raszkowie zamieszkali, kontraktem z dnia 7 maja 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 9 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1841

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3526 pod Nr. 3526, że małżonkowie rolnik Józef Babral i żona jego Michalina z domu Klusak, oboje z Fabjanowa, pow. Ostrów, kontraktem z dnia 20 grudnia 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową. — Ostrów, dnia 9 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1842

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1998, że Józef Grzegorowski, rolnik z Rożowa, i Stanisława z domu Birska kontraktem sądowym z dnia 29 listopada 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków — Ostrzeszów, dnia 13 grudnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

1843

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Witczak Józef, rolnik, i jego żona Katarzyna z Fletów Witczakowa, oboje zamieszkali w Lgowie, umową z dnia 23. 4. 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1844

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Nikodem Nawrocki, handlarz bydła, i jego żona Weronika z Madalińskich, 1 ślubu Kościelna, 2 ślubu Nawrocka, oboje zamieszkali w Prusach (Prusy), umową z dnia 26. 4. 1929 postanowili ogólne rozłączenie majątkowe z tem, że mężowi nie przysługuje ani zarząd, ani użytkowanie majątku żony. — Jarocin, dnia 31-go maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1845

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stefan Słoma, rolnik, i jego żona Marjanna z Głowickich Słomowa, oboje zamieszkali w Ludwinowie, umową z dnia 17. 4. 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929. Sąd Grodzki.

1846

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Wojciech Pawlak, piekarz, i jego żona Kazimiera z Drewniaków Pawlakowa, oboje zamieszkali w Wojciechowie, umową z dnia 14 marca 1929 postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1847

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Edward Warkocki, rolnik, i jego żona Marjanna z Wlazików Warkocka, oboje zamieszkali w Beździadowie (Beździadów), umową z dnia 2. 4. 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1848

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Franciszek Bierła, robotnik, i jego żona Katarzyna z Kochów Bierłowa, oboje zamieszkali w Kruczynie, umową z dnia 1 lutego 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1849

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Ludwik Droszcz, robotnik, i jego żona Michalina z Makowieckich Droszczowa, oboje zamieszkali w Kotlinie, umową z dnia 31 stycznia 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1850

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stanisław Marcinkowski, robotnik, i jego żona Franciszka z Kałmuckich Marcinkowska, oboje zamieszkali w Magnuszewicach, umową z dnia 8 stycznia 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1851

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stanisław Piasecki, rolnik, i jego żona Cecylja z Ignasiaków Piasecka, oboje zamieszkali w Boguszynku, umową z dnia 9 kwietnia 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1852

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Antoni Janowski, robotnik, i jego żona Cecylja z Bajerowiczów Janowska, oboje zamieszkali w Ciświcy, umową z dnia 28 lutego 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31-go maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1853

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Wawrzyn Nowak, rolnik, i jego żona Stanisława z Woźniaków Nowakowa, oboje zamieszkali w Ludwinowie, umową z dnia 4. 4. 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1854

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Franciszek Idziaszak, rolnik, i jego żona Marjanna z Ganzów Idziaszakowa, oboje zamieszkali w Beździadowie, umową z dnia 28 września 1928 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929. Sąd Grodzki.

1855

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stanisław Kosmalski, robotnik, i jego żona Agnieszka z Antczaków Kosmalska, oboje zamieszkali w Sławoszewie, umową z dnia 13. 11. 1928 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1856

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Jan Dura, mistrz krawiecki, i jego żona Władysława z Nowakowskich Durowa, oboje zamieszkali w Żerkowie, umową z dnia 31. 1. 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1857

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Bronisław Rutowski, rolnik, i jego żona Stanisława z Maluchów Rutowska, oboje zamieszkali w Jaraczewie, umową z dnia 26 września 1928 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1858

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stanisław Łabędzki, rolnik, i jego żona Marjanna z Filipiaków Łabędzka, oboje zamieszkali w Goli, umową z dnia 15. 10. 1928 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1859

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stanisław Strzelczyk, rolnik, i jego żona Cecylja z Gruszków Strzelczykowa, oboje zamieszkali w Cerekwicy Nowej, umową z dnia 21 lipca 1928 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1860

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Albin Kopeć, robotnik, i jego żona Konstancja z Zakrzewskich Kopciowa, oboje zamieszkali w Komorzu, umową z dnia 15 października 1928 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1861

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Józef Grześkowiak, rolnik, i jego żona Józefa z Moszyków Grześkowiakowa, oboje zamieszkali w Ludwinowie, umową z dnia 23 sierpnia 1928 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1862

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Ludwik Marek, rolnik i jego żona Weronika z Glapińskich Markowa, oboje zamieszkali w Ludwinowie, umową z dnia 3. 4. 1929 postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1863

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś, że Stefan Konarczak, rolnik, i jego żona Jadwiga z Gra-

biasów Konarczakowa, oboje zamieszkali w Mieszkowie, umową z dnia 13. 4. 1929 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 31 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1864

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 2655, że Władysław Młynarz i żona jego Józefa z domu Starkowska, oboje w Bydgoszczy zamieszkali, umową małżeńską z dnia 22 marca 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową. Bydgoszcz, dnia 23 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1865

W rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj na str. 4287: Perzyński Stanisław, kupiec w Poznaniu, i żona Tekla z domu Kubiaczyk. Umową notarjalną z dnia 14 lutego 1929 wprowadzono rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa męża zarządu i użytkowania majątku żony. — Poznań, dnia 31 maja 1929 r. Sekretarjat. Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

1866

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3529 pod Nr. 3529, że małżonkowie rolnik Franciszek Pilarczyk i żona jego Józefa z domu Domagała, oboje z Zamościa, powiat Ostrów, kontraktem z dnia 10 stycznia 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową. — Ostrów, dnia 5 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1867

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3531 pod Nr. 3531, że małżonkowie, rolnik Stanisław Maciejewski i żona jego Franciszka z domu Szewczyk, w Świelugowie zamieszkali, kontraktem z dnia 8 września 1925 zawarli ogólną wspólność majątkową. — Ostrów, dnia 7 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

1868

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 529 wpisano dzisiaj, iż małżonkowie, rolnik Zygmunt i Stanisława z Jeszków Ściesińscy ze Salna, umową małżeńską z dnia 21 marca 1929 ustanowili ogólną wspólność majątkową. — Koronowo, dnia 10 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1869

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 528 wpisano dzisiaj, iż małżonkowie, rolnik Franciszek i Stanisława z Peplińskich Ziemniccy z Krąpiewa, pow. Bydgoszcz, umową małżeńską z dnia 26-go stycznia 1929 ustanowili ogólną wspólność majątkową. Koronowo, dnia 25 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1870

W rejestrze praw majątkowych tutejszego sądu wpisano pod Nr. 515, że młynarz Tadeusz Kubiak i żona jego Cecylja z domu Popiołek w Mamliczu, umową notarjalną z dnia 14 stycznia 1929 zawarli ogólną małżeńską wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi. — Łabiszyn, dnia 17 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1871

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1845, że Michał Bromka i żona jego Helena Bromka z domu Kruk, zamieszkali w Inowrocławiu, ul. Staropoznańska 58. zawarli kontraktem z dnia 7 stycznia 1929 ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 7-go marca 1929. Sąd Grodzki.

1872

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1847, że Arnold Busch, oraz żona jego Emmaline Buschowa I. voto Walter, zamieszkali w Tarkowie, pow. Inowrocław, zawarli kontraktem z dnia 15 stycznia 1929 ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywlnego. — Inowrocław, dnia 7 marca 1929. Sąd Grodzki.

1873

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1846, że rolnik Waldemar Schuhmann i żona jego Frieda Schühmann z domu Manthej, zamieszkali w Dąbrowie Biskupiej, pow. Inowrocław, kontraktem z dnia 25 stycznia 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywlinego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 7 marca 1929. Sąd Grodzki.

1874

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1843, że rolnik Stanisław Głoś i żona jego Wiktorja Głoś z domu Ścihior, zamieszkali w Kijewie, pow. Inowrocław, zawarli kontraktem z dnia 30 stycznia 1929 ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego. — Inowrocław, dnia 9 marca 1929. Sąd Grodzki.

1875

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1844, że Ludwik Bleuel, zamieszkały w Radojewicach, pow. Inowrocław, zawarł kontraktem z dnia 12 stycznia 1929 r. ze swą żoną Barbarą z domu Richter ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonküw. — Inowrocław, dnia 7 marca 1929 r. Sąd Grodzki.

1876

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu wpisano dziś na stronie 1848, że Ignacy Walczak, rolnik w Chełmcach, zawarł kontraktem z dnia 28 grudnia 1928 ze swą żoną Józefą z domu Cichowlas, primo voto Cięgotura, ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego z wykluczenieme dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 20 marca 1929. Sąd Grodzki.

1877

W rejestrze małżeńskich spraw majątkowych podpisanego Sądu zapisano pod pozycją R. M. 1581, że Borowiński Stanisław, kupiec i żona jego Helena Kwieryna z Błochowiaków z Gostynia, kontraktem małżeńskim z dnia 2 marca 1929 wykluczyli wspólność majątkową z wykluczeniem zarządu i wszechużytku męża nad majątkiem żony. — Gostyń, dnia 3 czerwca 1929. Sąd Grodzki.

1878

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych podpisanego Sądu zapisano pod pozycją R. M. 1577, że Mikołajczak Władysław, robotnik i żona jego Jadwiga z Radojewskich z Gębic, zawarli kontraktem małżeńskim z dnia 3 stycznia 1929 ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej toku na przypadek zgonu jednego z małżonków. — Gostyń, dnia 3 czerwca 1929. Sąd Grodzki.

1879

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych podpisanego Sądu zapisano pod pozycją R. M. 1579, że Andrzejewski Stanisław, rolnik i żona jego Jadwiga z Fur-

manowskich z Posadowa, kontraktem małżeńskim z dnia 22 stycznia 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej toku na przypadek zgonu jednego z małżonków. — Gostyń, dnia 3 czerwca 1929. Sąd Grodzki.

1880

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3525 pod nr. 3525, że małżonkowie Michał Droszcz, robotnik kolejowy i żona tegoż Rozalja z d. Golińska, oboje z Raszkowa pow. Odolanów, kontraktem z dnia 23 października 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 1 czerwca 1929. Sąd Grodzki.

Różne sprawy sądowe.

1881

Na zasadzie § 5 rozporz. z dnia 25 września 1899 r. (Dziennik Pr. Urz. Min. str. 272) odbiera się zastępcy procesowemu **Mieczysławowi Karaśkiewiczowi** w Lesznie udzielone mu dekretem z dnia 27 grudnia 1920 r. zezwolenie na ustne rozprawianie przed Sądem Grodzkim w Kościane. Skuteczność niniejszego zarządzenia rozpoczyna się z dniem 31 maja 1929 r. bez względu na ewentualne wniesienie przysługującego Karaśkiewiczowi przeciwko temu zarządzeniu zażalenia.

Leszno, dnia 6 maja 1929 r.

(—) Piwoński, Prezes Sądu Okręgowego.

Prez. 1892/29. 17. Z. P.

Prenumerata kwartalna 2,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńcz. egzemplarza 50 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3